

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **AGROCORN Hájek s.r.o.**, se sídlem Bravantice 244, Bravantice, zastoupeného JUDr. Tomášem Davidem, advokátem, se sídlem Dlážděná 1586/4, Praha 1 proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 17/65, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2015, č. j. 16313/2015-MZE-14141, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 179/2015, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

### t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

### O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 25. 7. 2016, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 29. 7. 2016, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to nařízení jednání ve věci vedené u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) pod sp. zn. 6 A 179/2015. Svůj návrh odůvodnil tím, že věc se týká problematiky nepřiznání zemědělské dotace žalovaným. Podle navrhovatele se jedná o urgentní problematiku; navíc věc není natolik složitá, aby soudní řízení muselo probíhat takto dlouho.

K návrhu se vyjádřila předsedkyně senátu městského soudu JUDr. Eva Pechová. Uvedla, že věc je připravena k rozhodnutí, soud se však řídí pravidlem, podle kterého musí být věci zásadně vyřizovány v pořadí, v jakém k soudu došly, s výjimkou věcí, pro něž je v souladu s § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), stanoven přednostní režim, nebo pro něž lhůtu stanoví zákon; o takovou věc zde nejde. Předsedkyně senátu tedy považuje návrh k provedení procesního úkonu za nedůvodný.

Z předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel doručil soudu žalobu proti rozhodnutí žalovaného dne 16. 9. 2015. Usnesením ze dne

12. 10 2015 vyzval soud žalobce k zaplacení soudního poplatku a k doložení rozhodnutí, které bylo napadeno žalobou. Žalobce obratem soudní poplatek uhradil a soudu předložil napadené rozhodnutí. Písemností ze dne 2. 11. 2015 zaslal soud žalovanému žalobu k vyjádření a vyzval žalovaného k předložení úplného správního spisu. Rovněž ho informoval o složení rozhodujícího senátu a vyzval ho k vyjádření, zda požaduje ve věci nařízení jednání. Žalovaný zaslal soudu vyjádření k žalobě i správní spis dne 17. 12. 2015. Písemností ze dne 11. 1. 2016 informoval soud zástupce navrhovatele o složení senátu, který bude věc rozhodovat, a o možnosti soudu rozhodnout o věci samé bez jednání, a vyzval ho k vyjádření, zda požaduje, aby ve věci bylo nařízeno jednání. Na tuto výzvu soudu zástupce navrhovatele reagoval písemností ze dne 19. 1. 2016. Podáním ze dne 8. 6. 2016 reagoval zástupce navrhovatele na vyjádření žalovaného k žalobě. Poslední písemností nacházející se v soudním spise je žádost zástupce navrhovatele o nahlížení do spisu, kam také dne 13. 6. 2016 nahlížel.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věc se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

Městský soud je podle § 56 s. ř. s. povinen zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení

pokračování

zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon.

Ve věci navrhovatele vede městský soud řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. o zamítnutí žádosti o poskytnutí jednotné platby na plochu zemědělské půdy pro rok 2014. Nejedná se tedy o věc, která by podléhala režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení shora uvedeného postupu městského soudu dospěl k závěru, že návrh není oprávněný. Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že soud se věcí po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout. Městský soud komunikoval s navrhovatelem i žalovaným a shromažďoval informace potřebné k rozhodnutí věci. Spis je již připraven k meritornímu projednání a rozhodnutí. Délku řízení necelých deset měsíců (od podání žaloby do podání návrhu na určení lhůty) ještě nelze, vzhledem k rozsahu agendy a množství sporů vedených u daného soudu, považovat za průtahy v řízení či nečinnost městského soudu. Posuzovaná věc nespadá do přednostního režimu, a proto je nutné respektovat pořadí napadaných věcí. Nejvyšší správní soud rozumí snaze navrhovatele domoci se co nejrychlejšího rozhodnutí dané věci, avšak její povaha není taková, aby umožňovala rozhodnout v přednostním režimu. Ze všech shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud návrh navrhovatele podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. srpna 2016

JUDr. Lenka Kaniová  
předsedkyně senátu